

ת"פ 46932/11/19 - מדינת ישראל נגד אבירם זגורי (אסיר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 46932-11-19 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט יריב בן דוד המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רמה קלימי
נגד הנאשם		אבירם זגורי (אסיר) - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד בועז קניג

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
מעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם עולה כי ביום 25.9.21, בכלא "אוהלי קידר", איים הנאשם על הסוהר אפלאלו איתן באומרו: "מי שיעשה עלי חיפוש אני לוקח אותו איתי ... אתה לא יודע מי אני, אני הטעות האחרונה שלך".
טיעונים לעונש
2. בדיון שנערך ביום 6.2.23, נשמעו טיעונים בעל פה, התקבלו רישום פלילי של הנאשם (ת/1) ושני מאסרים מותנים (ת/2 ו-ת/3).
3. **המאשימה** הפנתה לכך שמדובר בעבירת איומים כלפי עובד ציבור, סוהר, במסגרת תפקידו. נטען כי הערכים המוגנים אשר נפגעו הם פגיעה בשלוות נפשו של המתלונן, ביטחונו האישי ושלמות גופו. צוין כי הפגיעה בערכים אלה היא ברמה בינונית והמאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין חודשיים ל-12 חודשי מאסר. אשר לענישה בתוך המתחם, נוכח עברו הפלילי של הנאשם הכולל גם עבירות כלפי עובדי ציבור, נטען כי יש לקבוע העונש בשליש העליון של מתחם העונש ולהפעיל המאסרים המותנים באופן מצטבר. עוד עתרה האשימה לעונשים נלווים בדמות מאסרים מותנים מרתיעים, קנס כספי והתחייבות להימנע מעבירות.
- ב"כ המאשימה צירפה כתימוכין את פסק הדין בעניין ת"פ (שלום רמ') 57182-11-18 **מדינת ישראל נ' רמי אבו גאנם** (נבו 02.08.2020), אליו אתיחס בהמשך.
4. **ב"כ הנאשם** טען לכך שהאמירה המאיימת היא לא מהחמורות בהקשר של מי ששוהה בבית-סוהר. לשיטתו, אם להתעלם מהמאסרים המותנים של הנאשם, עונשו של אדם אחר, אשר איננו עתיד לרצות מאסר ממושך בדומה לנאשם, היה מסתכם במאסר מותנה או בעבודות שירות. במובן זה, הסנגור טען לכך שאין המדובר בתיק "רגיל" ובשל כך יש להתחשב בנאשם ולהפעיל את המאסרים המותנים בחופף, במיוחד כשמדובר במאסרים מותנים אשר נגזרו

על הנאשם לפני 7 שנים.

עוד הפנה הסנגור לכך שבמסגרת המאסר המותנה שהמאשימה מבקשת להפעיל מתוך ת/3, כבר הופעל מאסר מותנה בעבר (בעבירת פשע), ואילו עתה, המדינה מבקשת למצות את הדין באופן המלא ביותר תוך הפעלת המאסר המותנה הנוסף מאותו גזר דין (בעבירת עוון).

5. בדבריו האחרונים, **הנאשם** מסר הדברים הבאים:

"אני מצטער ודבר שני עם כל הכבוד כל יום יש דבר כזה. הוא סתם הלך איתי פרינציפ. אני לא זוכר מה הוא דיבר. לא צריך לשבת על זה בבית הסוהר במיוחד לא במצב שלי."

מתחם העונש ההולם

6. לענייננו יפים דברי בית-המשפט העליון בע"פ 5214/13 **מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל** (נבו 30.12.2013) - הגם שנכתבו בהקשר של אלימות כלפי שוטרים, ברי כי הדברים נכונים גם בהתאמה כלפי סוהרים:

"יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות"

7. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל **לערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות, **למידת הפגיעה** בהם **ולמדיניות הענישה** הנהוגה, והכל **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

8. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם הזכות לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי וכן הגנה על שלומו ושלמות גופו של המתלונן. כמו כן, בשים לב למושא האיום - עובד ציבור העובד כסוהר, הערכים החברתיים שנפגעו בנוסף הם שמירה על הסדר הציבורי, מניעת פגיעה בשלטון החוק ובנציגיו והצורך להבטיח כי נציגי רשויות החוק יבצעו את תפקידם כנדרש וללא מורא.

9. מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות איומים כנגד עובדי ציבור ואוכפי חוק מלמדת על מתחם ענישה שבין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל, וטווח ענישה נרחב בהתאם לנסיבות:

א. רע"פ 4935/17 **שפדיה סימנדויב נ' מדינת ישראל** (נבו 24.08.2017)

הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט בביצוע ארבע עבירות איומים ועבירת הפרעה לעובד ציבור, בכך שבהיותו אסיר, איים על קצין המודיעין שירצח את מפקד האגף, בו ביום, איים על מפקד האגף ישירות ואף על רופא שסירב לאפשר לו תוספת מזון. כמה ימים לאחר מכן, הנאשם איים על מפקד האגף בשנית. נקבע **מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר**. בשל עברו הפלילי המכביד הכולל עבירות איומים מרובות שנמשכו להתבצע גם לאחר עבירה זו, נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר מותנים. ערעורו של הנאשם נדחה, ואילו בקשת רשות הערעור לבית-המשפט העליון נדחתה תוך ציון הדברים הבאים:

עמוד 2

"בענייננו, היו הערכאות הקודמות תמימות דעים, כי נוכח חומרת העבירות, והעובדה כי המבקש לא הורתע מביצוען חרף הרשעתו בעבירות דומות בעבר, אין מנוס מלהשית עליו עונש מאסר משמעותי, במצטבר למאסר הממושך שהוא מרצה בלאו הכי. אין ספק בידי, כי 18 חודשי מאסר כעונש לעבירות איומים הינן, ככלל, בגדר עונש חמור. ואולם, נוכח מכלול הנסיבות, במקרה דידן, סבורני כי עונש זה היה הכרחי. העובדה כי המבקש שב וחזר על מעשיו, גם לאחר שכבר התנהלו נגדו ההליכים הפליליים בתיק דנן, ממחישה לטעמי כי אכן העונש הינו מאוזן וראוי, וכי אל לו למבקש להלין אלא על עצמו. אני תקווה כי המבקש ישפר את דרכיו בתוך כתלי בית המאסר, על מנת שלא ישוב ויסבך עצמו פעמים נוספות, בעבירות כגון דא."

ב. עפ"ג 22938-03-22 דזנאשולי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.2.22)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים, בכך שהתקשר ללשכת השר לענייני דתות ומסר שהשר "יגמור כמו רבין. משהו יוריד אותו". בית-משפט השלום קבע **מתחם שנע בין מאסר קצר, לבין 7 חודשי מאסר**. בשל עבר פלילי "עשיר", נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט המחוזי ציין כי: "**איומים בוטים אלו מחייבים מענה עונשי מחמיר**", הוסיף כי לנאשם 21 הרשעות קודמות ודחה את הערעור.

ג. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 17892-10-13 בהקר אלסייד נ' מדינת ישראל (נבו 23.10.2013)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים, בכך שאמר למפקח מטעם משרד הפנים (בין היתר) כי הוא חמוש, יש לו 10 אחים וכי מוכן אף לרצות מאסר באורך 20 שנים. בית-משפט השלום קבע **מתחם שנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר** ובשל עבר פלילי הכולל מאסר מותנה, גזר עליו 4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה והפעיל מלוא ששת חודשי המאסר המותנה במצטבר. בית המשפט המחוזי דחה הערעור והוסיף:

"המערער איים בצורה חמורה על עובד ציבור שבא לבצע את עבודתו, והכלל הוא כי על בתי המשפט להגן על עובדי הציבור העושים עבודתם נאמנה. חברה המכבדת את שלטון החוק, ואת זכויות האזרח, לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק. כל פגיעה שכזאת חייבת מענה עונשי הולם."

ד. עפ"ג (מחוזי מרכז) 16233-05-15 יוסי חדידה נ' מדינת ישראל (נבו 08.12.2015)

הנאשם הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר ואיומים, שהתבטאו באי היענות להוראת שוטר לעצור רכב בו נהג הנאשם ובהודעה לשוטר, כי "ישלם על מעשיו". **המתחם הכולל לשתי העבירות נקבע בין מאסר מותנה ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל**. בשים לב להיעדר עבר פלילי ותסקיר הממליץ על אי-הרשעה, התמקד הדיון בסוגיית הרשעתו של הנאשם. הערכאה הדיונית החליטה להרשיעו ולגזור עליו 4 חודשי מאסר מותנה, ובית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם וגמר דינו באי-הרשעה.

ה. ת"פ (שלום רמ') 57182-11-18 מדינת ישראל נ' רמי אבו גאנם (נבו 02.08.2020)

הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים, האחת כלפי מנהלת אגף חינוך והשנייה כלפי מנהלת מחלקת בתי-ספר, בית-המשפט קבע **מתחם זהה בנפרד לכל עבירת איומים נפרדת תוך שציין כי מדובר באיומים חמורים וחריפים. המתחם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל**. בשים לב לעבר פלילי שאינו מכביד, הנאשם נדון ל-7 חודשי מאסר בגין שתי העבירות.

ו. ת"פ (שלום ב"ש) 20369-03-17 מדינת ישראל נ' רונן נחום (נבו 19.07.2017)

הנאשם הורשע ב-3 עבירות איומים, 2 הפרות הוראה חוקית והפרעה לשוטר. אירוע איום ראשון על סוהר בהיותו במאסר, השני על שכנתו, לרבות בריחה מהמשטרה, השלישי בוצע בכתב למנהל הבנק ותוך הפרת תנאי שחרור. בית-המשפט קבע **מתחם נפרד לכל אחד משלושת אירועי האיום שינוע בין מאסר קצר לבין 12 חודשי מאסר**. על הנאשם נגזרו 13 חודשי מאסר והופעל מאסר מותנה.

ז. ת"פ (שלום רמ') 24246-02-18 **מדינת ישראל נ' משה בן נתן** (נבו 31.05.2022)

הנאשם הורשע בביצוע עבירת איומים, בכך שלאחר שהנאשם החל להשתולל והגיעו 3 סוהרים על מנת לנתקו ממכשיר טלפון, הנאשם איים על הסוהרים כי יפגע בהם ובבני משפחתם. **נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. בשל עבר פלילי מכביד, למול הודאתו בעבירה, נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, והופעלו 3 חודשי מאסר מותנה במצטבר. (סה"כ 9 חודשים).

ח. ת"פ (שלום טב') 35629-12-15 **מדינת ישראל נ' פאדי בוקאעי** (נבו 16.03.2017)

הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני בביצוע עבירת איומים והעלבת עובד ציבור, בכך שבהיותו אסיר, איים בפגיעה בסוהר מחוץ לכותלי בית-הסוהר והעליבו באמצעות קללות. **נקבע מתחם שנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר**. בשים לב ל-4 חודשי מאסר מותנה בר הפעלה, בית-המשפט סבר כי ניתן להסתפק בהפעלת התנאי, לצד מאסר בגין תיק זה ובחינת אפשרות ריצוי העונש הכולל בעבודות שירות.

10. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה: בענייננו והגם שלא נטען בדבר נזק קונקרטי, ברי כי למצער יש בביצוע עבירות איומים כלפי אנשי מרות בנסיבות דומות כדי לפגוע במורל ברוחם ובדבקותם במשימה. בהקשר זה, סבורני כי אין לקבל את טענת הסנגור על פיה היות שמדובר בבית-סוהר, אין זו "מעבדה" ויש לקבל בסלחנות יחסית אמירות מסוג דומה. סבורני כי קבלת גישה זאת עלולה להוות מדרון חלקלק ותחשוף את אוכפי החוק מסוגו של המתלונן לאלימות על גווניה השונים.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (פוטנציאל הנזק): יצוין כי דברי האיום של הנאשם נאמרו בהקשר ספציפי הקשור בעבודת הסוהר המתלונן, ודוק - **"מי שיעשה עלי חיפוש אני לוקח אותו איתי ... אתה לא יודע מי אני, אני הטעות האחרונה שלך"**. אין ספק כי מדובר באזהרה כלפי מעשה אותו מבצע המאומים במסגרת תפקידו, והנאשם באמצעות איומים אלה ביקש למנוע את עשיית המעשה (ביצוע חיפוש). פוטנציאל הנזק הוא ברור - גרימת מורא אצל מושא האיום, על מנת שזה ישקול צעדיו מחדש, ואולי אף חלילה יישמע ולא יבצע את תפקידו, כנדרש ממנו.

בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הינה משמעותית, ומצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

עבר פלילי: לנאשם עבר פלילי מכביד ביותר, הוא מרצה עתה עונש של מאסר עולם (ערעור תלוי ועומד) ועומדים ותלויים כנגדו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה. מתוך כלל הרשעותיו של הנאשם, 10 הרשעות הינן בגין עבירות אלימות.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו: מחד הודאת נאשם מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה ויש בה משום הקלה לקורבן העבירה אשר נחסך ממנו מעמד העדות בבית המשפט. מאידך, דברי הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בדבריו האחרונים בבית-המשפט, מלמדים על כך שהנאשם לא מתחרט באופן כן על מעשיו שכן הוא מתרץ מעשיו בכך ש"כל יום יש דבר כזה" ובכך שהמתלונן "סתם הלך איתי פרינציפ" ולבסוף מציין את המחיר שהוא עצמו עלול לשלם בגין האירוע - לשבת במאסר, וכי הוא לא צריך לשלם מחיר כבד זה.

12. בשקלול מכלול הנסיבות, תוך מתן משקל להודאת הנאשם על היבטיה החיוביים, סבורני כי יש להשית על הנאשם עונש **באמצע המתחם**.

כן סבורני כי יש ליתן ביטוי להודאת הנאשם, לחלוף הזמן מיום מתן המאסרים המותנים, ולהפעלת חלק מהמאסר המותנה מת.פ. 34544-05-15 במסגרת הליך קודם, באופן הפעלת שני המאסרים המותנים.

סוף דבר

13. לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

הפעלת מאסר מותנה של 5 חודשי מאסר מת"פ (שלום אילת) 25739-11-13.

הפעלת מאסר מותנה של 4 חודשי מאסר מת"פ (מחוזי ב"ש) 34544-05-15.

שני המאסרים המותנים יופעלו חלקם במצטבר לעונש המאסר בפועל וחלקם בחופף לו כך שבסך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל במצטבר לכל עונש מאסר אותו נושא.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות לרבות איומים.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשפ"ג, 19 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.